

ಕನಕಪುರ ರಸ್ತೆಯ 21ನೇ ಕಿ.ಮೀ.

ಬಳಿ ಇರುವ 'ಆರ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್' ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಮರಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಆಯುರ್ವೇದ ಫಾರ್ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರುವಿನ ಒಣಎಲೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿತರುವಿನ ಎಲೆಗಳ ಕಷಾಯ, ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಕೆಯ ಆಹಾರದ ಭಾಗವಾಗಬಲ್ಲದು ಅನಿಸಿತು.

ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಗೆಳತಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬರು ಅದಾಗಲೇ ಆಕೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರುವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದರ ಎಲೆ ಆಯುರ್ವೇದದ ಔಷಧಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ, ಗ್ರಂಥಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಿಲ್ಲಾಗಲೇ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಎಲ್ಲೂ ಆ ಮರವಿಲ್ಲ. ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು, ಊರ ಹೊರಗೆ ಕನಕಪುರ ರಸ್ತೆಯ 21ನೇ ಕಿ.ಮೀ. ಬಳಿ ಇರುವ 'ಆರ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್' ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು. ಅದರ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಯನ್ನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಪೊಟ್ಟಣಗಳಾಗಿ ಅವರ ಆಯುರ್ವೇದ ಫಾರ್ಮಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರುವಿನ ಒಣ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಧವಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಆಕೆಯ ದಿನದ ಭಾಗವಾಯಿತು.

ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನು 'ಆರ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್'ನ ರೋಹಿತ್ ಸಿಕ್ಹಾ ಅವರೊಡನೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂಜೀವಿನಿಯೇ ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. 'ಈ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಿದ್ದರೂ ಇಡಬಹುದು. ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಚಹಾದ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿಕ ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರೋಗನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಸಸಿ

ಇದೀಗ ನಾನು ಇಂತಹ ಸಂಜೀವಿನಿ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಸಸಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2015ರ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಕುರಿತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಲೇಖನವನ್ನು ನೋಡಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮಿತರುವನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಿರುವ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದ ನಿವೃತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಪರಿಚಯ ಲೇಖನದಲ್ಲಿತ್ತು. 'ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ' ಎಂದವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಅವರು ಸಿಮರೋಬಾದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಾಸಿಮಾಡುವ ಗುಣವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದವರು. ಆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಿಮರೋಬಾದಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಾಸಿಯಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಿಮರೋಬಾ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಅವರು ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಲೇಖನ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಸಿಮರೋಬಾ ಗಿಡದ ಸಸಿಯನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ

ನೆಡುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ, ಹತ್ತಾರು ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗಿಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. 'ಒಳಗೆ ವೈದ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಕಾಯಿರಿ' ಎಂದರು. 'ಯಾರು ವೈದ್ಯರು?' ಎಂದು ಕ್ಷಣ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟೆ; ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ವೈದ್ಯರಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ನಂತರ ಆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಅತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ 'ನಾನು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಗಿಡ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರತಿ ಸಾಲು ಮುರಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯೋಣ, ರೋಗಿಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೇಳೋಣ ಎಂದು ನಾನು ಅವರುಗಳ ಜೊತೆ ಕುಳಿತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಪ್ಪನೆಯ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಪುಟ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ನೂರಾರು ರೋಗಿಗಳ ಹೆಸರು, ವಿಳಾಸಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕುಳಿತು, ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಹೋಗುವ ರೋಗಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಬಡವರಿದ್ದರು. ಮತ್ಯಾವುದೇ ದುಬಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಲು ಅಶಕ್ತರವರು. ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಅವರ ರೋಗ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಮರೋಬಾ ಪುಡಿಯ ಪೊಟ್ಟಣ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕೆಲವರು ಅಲೋಪತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ಮುಗಿದು, ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರು.

ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಸರದಿ ಬಂದು, ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದೆ. 'ನಿಮ್ಮ ಕುರಿತ ಲೇಖನ ಓದಿದೆ. ನೀವು ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಮರವನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಜಸೇವೆ. ನನಗೆ ಕೆಲವು ಸಸಿಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನೀಡಿ. ನಾನು ನಮ್ಮ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಸಸಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದರು. 'ಮತ್ತೆ ಬರಲಿ?' ಎಂದಾಗ ಉತ್ತರ ಹಾರಿಕೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಉತ್ಸಾಹವೇ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ತೋಟದಲ್ಲೋ, ಅಥವಾ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಸಿಮರೋಬಾದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಸಿಮರೋಬಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ, ಪುಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿಮರೋಬಾದ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಅವರ ಬಳಿ ಒಂದು ಯಂತ್ರವಿರುವುದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಆ ಪುಡಿಯ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿತರು ಎಲೆಯ ಪುಡಿಗಳ ಸುಮಾರು 1000 ರೂಪಾಯಿ. ಅದು ಕೂಡ ತೀರಾ ಬಡವರಿಗೆ ದುಬಾರಿ ಅನಿಸಿತ್ತು.

'ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಿಮರೋಬಾ ಗಿಡವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಿ, ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಇದ್ದ ಲೇಖನವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಿಮರೋಬಾ ಗಿಡವನ್ನು